

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vanden Feestdaghe va[n]de glorieuse Dryvuldicheyt vande maniere waer
door men de heylighste Dryvuldicheydt doort herte Iesu deuoterlijck louen
sal, ende vant beletsel vande menschelijcke affectie. Dat ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vanden Feestdagh vāde glorieuse Dryvuldicheyt
yande maniere waer door men de heylighste
Dryvuldicheyt doort herte Iesu deuotelijck
louen sal, ende vant heletsel vānde mensche-
lijcke affectie.

D A T X L I I . C A P I T T E L .

Op den losseitcken feestdagh hande blinc-
kende ende alrijt gesette sille/geruste Dyr-
vuldichept/soose tot eerbiedinge der seluer gele-
sen hadde dit heersken: O zp glorie o Kepserlyc-
ke wtneumenste glorieuste/edelste/soerste/min-
nelijcke/altijt ghesette oft gheruste ende onwa-
sprekelycke Dryvuldicheyt/ende een onber-
scheidene ghelycke Godicheyt/woor alle ewen/
nu/ende inder ewicheyt. Ende soose dat den
Heere offerde: soo heeft hein de Sonne Godts
veropenbaert inde menscheyt/waer dooz hy is
minder als den Vader/ staende inde teghen-
woordicheyt vande eytweerdighe Dryvuldicheyt
int aengenaem groepen vande blommige
leucht/ op elck van sijn limateen hebbende een
blomme van sulcken schoonheyt en claeरheyt/
datse by geen sienlycke stof soudē connen ver-
geleken worden/ waer dooz te kennen werdt
gheghueu/ dat nademael onse menschelijcke
leyphrey geenslins en can ghenaken tot dien
houenwelschen los vande wtneumenste Dry-
vuldicheyt Christus Iesus in sijn menscheyt
onse weynige veneerstinge op hem neemt/ende
die in hem edel makende/ daer van maect een
weerdighen brandtoffer aen de opperste ende
onverdeylde Dryvuldicheyt.

Als nu de vesperen begosten/de Sonne Godts
offerende sijn minnelijke ende weerdighste
herte/presenteerde dat inde ghedaente van een
eyttere inde tegenwoordicheyt vāde glorieuse
Dyr

Oypvuldicheypt. Waer dooz alle de deuotie ende
die woorden/ die den heelen feestdagh lanc ge-
duerende gesongen werden/ soetelijck voor den
Heere cloncken. Maer hunlieder ghesanch/ die
sonder sonderlinge deuotie alleenlyc dooz ghe-
woonte oft menschelijcke genoeghce songhen/
dat gaf daer onder eenen herden toon als van ^{de vrnchr}
ghespleteen snaren. Maer die met deuotie ^{van die}
terweerdige Oypvuldicheypt aedachtelijc loof, ^{deuotelijs}
den/ die cloncken als op den bouensanch met
helder gesanch ende soeten toon een lieffelijcke
musickie / door het heylighste herte des Hee-
ren. Daer na als ghesongen merdt de Antiph.
Osculetur me, soo isser een vops gehoozt vanden
thzoon/ segghende Laet mynen leiminden by
my comen / inden welcken ich in alles myn
welbehaghen hebbe. Ende laet hem aen myn
wellusticheypt een het soetste kusken geuen. Als-
doen quam de Sone Godts voorts in mitsche-
lycke gedaente/ ende heeft een het aldersoetste
kusken gegeuen aen de onbegrijpelicke Godt-
heyt/ met de welche alleen sijn heylighemense-
heyt heeft verdient/ opt aldersalighste dooz een
verbont van een onuerscheydelijcke vereeninge
versaent te worden. Ma desen so heeft de Sone
Godts op het vriendelycke gheseydt tot sijn
maeghelycke Moeder/ tot wijs eere de voors.
Antiph. gesongen wert. Comt ghy soek myn
soetste Moeder/ ende ontfanght oec een vrien-
delijcke kuske van my. Ende als de Heere Jesus
met de inceeste minnelijckheydt sijn salighste
Moeder een al te soeten kusken ghegeuen had.
de: soo scheen terstonde de glorieuse Maeght op
alle haer litmaten wonderlyck vereiert te ziju
dooz de frayheydt vande selue blommen/ waer
voor de Heere hem gheweerdicht hadde te ver-

In 5

ponen

570 Het IIII. boeck vanden invloet des

coonen verciert zijn door de ghebeden die hem
gheoffert waren. Ende dese weerdicheyt heeft
de Sone Godt ghegeuen aen syn Moeder/om
dat hy van haer genomen hadde de ghedaente
bande menschelycke nature/wiens heplijste
litaten schenen verciert te zijn door de offer
hande van onse deuotien ende gebedekens/hoe
cleyn sy oock zijn. Sy heeft oock verstaen dat
soo menighmael als de persone des Spongs
op dien feestdagh genoemt wordt/dat soo di-
wils Godt den Vader door een onwysprekelijc-
ke ende oniveerdeelijcke maniere aen sijn
beminsten Sone feest bewees. Ende door die
feesteringe werdt de Menscheyt Christi Jesu
wonderelic blinckende/ende door dat blincken
des Menschepts Christi vercregen alle de Heil-
ighen een nieuwe kerunisse bande onbegrijpe-
lijcke Orybuldicheyt. Maer alsinen ter Mer-
teuen ijt int los sanck de Antiph. Te jure lau-
dant, ende dese met alle haer crachten loofde
door de voors. Antiph. de altisdt eerweerdiche
Orybuldicheyt met sulcken meyninghe / dat
waert moghelyck oock datse inden wtersten
strydt des doodts ghestelt zijnde met sulcken
deuotie die Antiph. sonde connen singhen/ soo
dat alle haer crachten inden los Gods ver-
brocht zijnde/haer leuen ouersules soude ver-
liesen/datse nochtans geerne sulcs soude doen.
Doen scheen dat de heel blinckende ende ghe-
sette H. Orybuldicheyt gebogen werdt met een
de lieffelieste meweerdicheyt tot het weerdich-
ste herte Jesu het welc op de maniere van een
eptherewonderlic geraect werdt/ende soetelic
luyde inde tegenwoordicheyt vande H. Ory-
buldicheyt/ en datse daer aen bont dyr snaren
de welcke sonder ophouwen souden voldoet aen

de salighste Dypvuldicheyt dooz de onverwin-
nelycke almoechteyt Godts des Vaders/ en
de wijsheydt Godts des Soons / ende de goet-
willigheydt Godts des H. Gheests alle haer
ghebreken.

Alsje alle de Mertenen niet deuore aendach-
ticheyt gelesen hadde/ soo heftse by haer seluen
begost te overleggen / oftse mogelyc door eenige
onachtsaemheydt oer sonde misdaet hadde: datse
so sonderlinge perlichtingen niet ontfange en
hadde/ gelijcje gewoon was te ontfangen alsje
met dierghelycke aendachticheyt / gelijckse nu
ghedaen hadde / haer inden dienst voeghde:
Maer ouer sy van Godts wegen niet dusdanis-
ge woorden is onderrecht gheirorden : hoe wel
dat ghy na den eysch vande rechtebeerdicheyt
hebt moeten deruen de binnenste soeticheyt
van het Geestelijc verstandt / om dat ghy v ey-
sel van
gen wille ghehoor genende genoechten gehadt
mensche-
hebt na s' menschen voere int ghelycde vande lijcke fin-
clare stemme / nochtans weet dat de verdien-
lijckheydt
sten vande toecomende vergeldinge daer mede
vermeerdert zijn : om dat ghy in mynē dienst
den arbeydt hebt vercozen voor v eyghen ghe-
mack. Maer de gratien ende geestelycke vero-
penbaringen diese op desen vermaerden ende
sonderlinghe haren behaeghlichen feestdag
door de Goddelijke miltheyt ontfangen heest
ouermits datse door wtsprake van t' mensche-
lyck verstandt niet en connen begrepen wor-
den. Daerom zy voor dese / ende oock voor an-
dere meer die Godt bekent zyn / den gheuer lsf
ende dancksegginghe / ende sulcke als dicswls
sonderlinge inden dienst Godts op desen dagh
vermenichvuldicht worlt.

Op

